

I N D E X.

Coniuncti tacite ad bona defuncti præsumuntur vocati, nisi testamentum fuisse ostendatur, lib. 1. c. 6. n. 30. & 31.

Coniuges si invicem sibi donent supersiti, simul utroque extincto, nihil debetur, lib. 2. 7. 39.

Confanguineus non potest pro coniuncto expedire, quæ speciale mandatum postulant, sine illo, lib. 1. 6. 36.

Quoties sine mandato admittitur in iudicio satisfactum de rato compellitur, ibid. nu. 38.

Ratihabitione non sequuta, nihil valet, quod actum est, ibidem.

Admittitur usque ad quartum gradum, sine mandato, ibid. n. 39.

Confanguineus simul, & confors litis potest, sine mandato petere in integrum restitutionem principaliter, nisi adversarius opponat, ibid. n. 53.

Confanguineus admittendus sine mandato substituere procuratorem non valet ante litis contestationem, ibid. num. 55.

Cum conscientia erronea exercens actum ex se licitum peccat, lib. 1. c. 1. n. 2.

Conscientia in hoc tractu quomodo accipitur, ibid. Idem de conscientia dubia, ibid. n. 3.

Dubium debet esse præctice practicum, & quale illud sit, ibidem.

Quale peccatum perpetret, qui conscientia erronea, vel dubia operatur, ibid. n. 4.

Consensus non pertinet ad incognita, lib. 1. 13. 32.

Non extenditur ad futura, ibid. n. 43.

Tollitur per errorem, lib. 1. 20. 46.

Consensus non trahitur ad incognita, lib. 2. c. 3. n. 78.

Confors litis de iure communi ante litem contestatam experiri in iudicio nomine confortis, absque mandato non potest, lib. 1. 6. 51.

Non admittitur ad ea, quæ speciale mandatum deponunt, sine illo, ibid. n. 52.

Consuetudo, quæ contra jus non est, decennio inducitur, lib. 1. 17. 96.

Consuetudine exemptio à solutione decimarum comparatur, ibid. n. 97.

Eadem introduci potest, ut ex certis fructibus decimæ non debeantur, ibid. n. 99.

Ad consuetudinem inducendam contra Ecclesiam circa decimas non solvendas quadraginta annos labi, necesse est, ibid. n. 108.

Consuetudo, nec titulum, nec bonam fidem exigit, ibidem.

Inter consuetudinem, & præscriptionem differentia, ibid. n. 110.

Consuetudine fieri potest, ut nullæ decimæ solvantur, si aliter Ministris Ecclesiæ necessaria exhibeantur, ibid. n. 111.

Consuetudo permessa non est in dubio irrationabilis iudicanda, ibid. n. 113.

Consuetæ opponi in contractibus, an habeantur pro expressis, etsi fuerint omissa, lib. 1. 15. 46.

Consuetudo iuri naturæ contraria non valet, lib. 2. 8. 136.

Quid possit contra jus humanum, lib. 2. 17. 59.

Fortius, quam lex operatur, ibid.

Contra Ecclesiæ utilitatem an valeat, n. 60.

Quæ irrationabilis iudicetur, ne sustineatur, n. 61.

Consuetudines laicorum quando Ecclesiasticos obligent, lib. 2. 18. 23.

Consuetudines adversus Ecclesiasticam immunitatem an hodie sint sublatae, lib. 2. 20. 230.

Contractus amplissimæ quantitatis ob levem minoris læsionem rescindi, non oportet, lib. 1. 3. 64.

Contractus ex consensu partium potest claudicare, lib. 1. 14. 41.

In contractibus innominatis, etiam favore piæ causæ celebratus de iure communi est locus pœniti, ibid. n. 69.

Secus de iure Regio, ibid. n. 70. Quid iure Canonico, remissive, n. 71.

Contrahentibus licitum est, se invicem decipere, lib. 1. 3. 75.

In contractibus stricti juris num sit locus remedio, l. 2. C. de rescind. vend. remissive, 3. 2.

Contractus, vulgò, *Mohatra* dictus damnatur, lib. 2. 3. 93. & quando licite fieri possit, n. 64.

Contractus naturam, & nomen accipiunt ab eo, quod contrahentes principaliter agere intendunt, lib. 2. 4. 42.

Contractus etsi alterius sequela sit, non subsistit absque propriæ solemnitatibus, n. 43.

Contractus ex nomine iudicatur, quoties non apparet, quid actum sit, n. 44.

Contractus substantia potius inspicitur, quam nomen, n. 45. Limitatur, n. 46.

Contractus bonæ fidei à contractibus stricti juris, etiam iure canonico distinguuntur, n. 62.

Contractus propter dolum irritus consensu decepti validatur, nec licet doloso resilire, n. 66.

Contractus veteri per extravag. *Ambrosio de reb. Eccles.* num valeant, si cedant in Ecclesiæ utilitatem, lib. 2. 16. 64.

Contractus præsumitur iuxta naturam suam celebratus, lib. 2. 18. 2.

In contractibus verba strictè accipiuntur, n. 9.

Masculinum non continet fœmininum, n. 23.

Ex contractibus, ut emptio jus in re non quaeritur, num. 5.

Contrahens præsumitur hæredibus, maxime liberis prospicere, lib. 2. 17. 83.

Contrariorum ea natura est, ut uno cognito, in alterius cognitionem deveniat, lib. 2. 5. 52.

In correctoris extensio non admittitur, lib. 2. 5. 44. fallit si sit expressa ratio, nam casus similes comprehenduntur, lib. 2. 5. 45.

Convictus de hæresi, quam non commisit, potest secluso perjurio & mendacio, fateri delictum media abstractione, ut se à morte liberet, lib. 1. c. 2. n. 52.

Convictus de delicto si legitime interrogetur, debet aperire veritatem, ibid. n. 6.

Creditor requisitus, ut debitori servienti pro debito ferreum torquem imponeret, si id omisisset, sequenti creditori debitor tradebatur, lib. 2. 1. 39.

Creditor impediens cadaver sui debitoris sepulturæ tradi, quomodo puniatur, n. 73.

Creditor hæreditarii, ubi est melioratus in tertio, & quinto, tutius facient si simul illum & hæredem convenerint, lib. 2. c. 2. n. 16.

Creditor per sententiam rem debitoris capiens tenetur debitoris locationi stare, lib. 2. 5. 22.

Creditori invito aliud pro alio solvi non potest, lib. 2. 19. 14.

Creditor prior hypothecarius, etsi possessionem non acceperit, anteponitur posteriori, cui res tradita est, numero 49.

Creditor cogi non potest, ut partem ejus, quod sibi debetur: recipiat, lib. 1. 2. 24.

Creditor dominus directus rei feudalis sibi in pignus data: omnes fructus ex ea suos facit, lib. 1. 3. 7.

Creditor habentes expressam hypothecam, qui contraxerunt cum marito post promissam dotem, & ante matrimonium, præferuntur mulieri, lib. 1. 7. 15.

Prior

I N D E X.

Prior tempore, potior est iure, ibid. n. 59.

Creditor mutuans ad emptionem militiæ magis privilegiatus est, quam mulier, ibid. num. 59.

Idem est in funus debitoris, ibidem.

Agens hypothecaria contra tertium possessorem quomodo in libello concludere debeat, lib. 1. c. 8. n. 2.

Creditor recusans solvere meliorationum expensas compellitur accipere hypothecæ æstimationem, etsi toto debito non sit satis, ibid. n. 20.

Crimen sibi falsò quis imponere potest, ut torturæ cruciatum evitet, quamvis capite sit plectendus, lib. 1. 2. 50.

Fallit in Religioso gravi, optimæque æstimationis, ibid. n. 51.

Crimen à se non paratum fateri quis potest, ut sic vitam servet, ibid. n. 55.

Crimen verum alteri exprobandum, an aliqua pœna sit dignus, lib. 2. 11. 42. cum seqq.

Crimina ad punitionem detegi, publicè interest, ibid. n. 47.

Crimen verum obiciens etiam animo injuriandi temperatè est coercendus, ibid. nu. 46.

Crimen occultum licet in foro animæ obicere injurianti, si aliter quis proprium honorem tueri non valeat, ibid. n. 49.

Crimen verum opponens in iudicio, quod ad causæ defensionem non attinet, puniri debet, ibid. n. 54.

Idem erit etsi ad causæ defensionem conducatur, cum de animo apparet injuriandi, ibid. n. 55.

Crimen occultum proximi ob suum bonum absque peccato potest extra iudicium revelari, ibid. num. 57.

Etiamsi absque bono fine, sed ex levitate detegere crimen occultum uni, vel duobus, quos detegens certò scit, secretum servaturos, culpa gravis non est, ibid. nu. 58.

Crimen per exceptionem opponens se inscribere non compellitur, lib. 2. c. 9. n. 9.

Curialis impetrans vitiosè literas Apostolicas proprio delo, pœna falsi tenetur, lib. 1. 20. 45.

D

D Annus, quod aliquis directè infert, tenetur in foro conscientie resarcire, quamvis det operam rei licitæ, lib. 1. 2. 89.

Debitorem quinquaginta interrogatum in iudicio, an centum debeat, & negare simpliciter positionem non posse, qui sentiant, lib. 1. 2. 21.

Contrarium verius, n. 22.

Utrum sic negans sit in expensis condemnandus, & constituatur in mora quoad debitam quantitatem, ibid. n. 23.

Debitor per interpellationem judicalem constituitur in mora, ibid. n. 24.

Debitor, à quo plus petitur, insciando absolute positionem, peccat contra iustitiam, nisi habeat in animis, offerre creditori, quod debet, ibid. n. 25. Non tamen est perjurus, n. 26.

Erit perjurus, si respondeat, se nihil debere, ibid. num. 27.

Idem est, si interrogetur an debeat centum, vel minorem quantitatem, & simpliciter neget, ibid. n. 28.

Debitori, qui alienam rem in specie non retinet, in foro conscientie vis inferri non potest, quamvis aliter debitum exigi nequeat, ibid. n. 106.

In debitoris potestate esse non debet, creditorum suorum conditionem deteriore, facere, lib. 1. 7. 118.

Debitori an præscriptio aliqua obstat, ne possit rem, quam pignori dedit, redimere, lib. 1. 9. 23.

Si possideat, præscriptio nulla ei nocere potest, ibid. n. 24.

Nec currit præscriptio, si semper sit paupertate impeditus ad redimendam rem suam, ibid. n. 26.

Debitor dum de sua nobilitate docuerit in vinculis esse, aut sub fideiussore laxari debet, nisi notoriè nobilis fuerit, lib. 1. 16. 70.

Debitor num teneatur debitum ad domum creditoris deferre, lib. 1. 17. 102.

Debitorum, qui solvendo non erant, quomodo apud Romanos creditoribus addicebantur, lib. 2. 1. 1. cum seqq. Post *l. as alienum, C. de action. & oblig.* sunt in vinculis publicis, donec satisfaciant, bonisve cedant, n. 8. Apud nos in carcerem detrahuntur, etsi bona habeant, nisi cautionem, vulgò, *de senecamento*, præstiterint, num. 13. Olim creditoribus servire cogebantur, ut operæ cum debito compensarentur torquem ferreum ad collum deferentes, nisi esset maritus serviens uxori suæ, n. 39. Hæc jam in desuetudinem abiit, n. 40.

Debitor defunctus est sepeliendus non obstante contradictione, & appellatione creditorum, num. 76.

Omnis debitor ad cedendum bonis admittitur regulariter, n. 44.

Debitor specie, ea perempta, liberatur, lib. 2. 4. 77.

Debitor alterius nemo gravari debet, lib. 2. 8. 7.

Decimæ quid sint, lib. 1. 17. 4.

Debetur Deo, ejusque portio dicuntur, ibid. n. 24.

In lege veteri triplex fuit decimarum differentia, ibid. n. 25.

Judæi an aliquando post mortuam legem ad decimas tenerentur, ibid. n. 25.

Decimæ quo iure hodiè debentur, ibid. n. 27.

De divisione, ac differentia Decimarum apud nos, ibid. num. 28.

Ubi solvendæ, ibid. n. 29. Personales in usu non sunt, ibidem.

Utrum debeantur ex turpiter, vel injustè questis, ibid. n. 30. Solvuntur ex fructibus, etsi semen furvum sit, ibidem.

Personales Hebræi non pendebant, ibid. n. 31.

Hodiè ad quas teneantur infideles, ibid. nu. 32.

Decimæ elemosyna non est, ibid. n. 36.

Quibus actionibus peri in iudicio possint, ibidem.

Competit tacita hypotheca, & transit contra singularem successorem prædii, ibid. A quo tempore incipiat, ibidem.

Decimarum causa est favorabilior tributo Regio, dict. num. 36.

Non admittitur compensatio adversus decimas perentem, ibidem.

Non solvens decimas potest excommunicari, duplexque peccatum committit, ibid. n. 46.

Peccatum sit ex quo moram committit debitor, & quando in ea constituatur, ibid. num. 47.

Decimæ quibus temporibus solvendæ, ibid. n. 48.

Eas non solventi utrum possint Sacramenta denegari, ibid. n. 49.

Locari ultra triennium possunt, ibid. n. 53.

Decimæ in perpetuum laicis concessæ ante Lateranense Concilium per Prælatos inferiores Pontificè, justè retinentur, secus postea obtentæ, ibid. n. 57.

In dubio num præsumantur ante, vel post illud concessæ, ibidem.

A quo tempore cepit prohibitio dandi decimas laicis in feudum perpetuum, ibid. n. 58.

Quando

I N D E X.

Quando Concilium præfatum fuit celebratum, ibid. n. 59.

Decimæ laicis perpetuò concessæ inter profana bona computantur, ibid. n. 63.

Per concessionem decimarum nihil spirituale laicis confertur, sed titulus temporalis ad commoditatem, ac fructus percipiendos, ibid. n. 65.

Decimæ an tunc retineantur à laicis per solam immemoriam possessionem? ibid. n. 69.

Jus percipiendi decimas quanto tempore Ecclesia non Parochialis contra similem præscribat, ibid. n. 80.

Di ma quatenus sunt necessaria ad Ministratorum Altaris sustentationem, tolli minime nequeant, ibid. nu. 81.

Alioquin consuetudine ad minorem quantitatem, vel ad nihilum reduci possunt, ibid. n. 82.

Decimæ ex redditibus Ecclesiasticis non debentur, ibid. num. 88.

Sunt onus reale, quod rem ubique comitatur, ibid. numero 89.

Debentur ex prædiis unius Ecclesiæ sitis intra terminum alterius, ibid. n. 92.

Decimarum jus una Parochia contra aliam, cui de jure solvuntur, quadraginta annis præscribit, ibid. n. 93.

Circa causas decimarum consuetudo in primis est attendenda, ibid. n. 94.

Quoties jus percipiendi decimas dubium est, scilicet an potius uni, quam alteri Ecclesiæ sint solvendæ? decennio quæ fuerit in possessione, præscribit, ibid. n. 95.

Decimæ etiam prædiales consuetudine minui possunt, ibid. n. 98. Sed decima dicitur, quæcumque pars fructuum pendatur, ibid.

Decimæ, etsi non petantur, debentur, ibid. n. 100.

Earum debitores non tenentur, ipsas ad horrea clericorum portare de jure, ibid. n. 101.

Ex personalibus deducuntur expensæ, ibid. n. 104.

Secus ex aliis, n. 105. Sed potest consuetudine introduci, ut ex prædialibus etiam sumptus detrahantur, ibid.

Quæ expensæ ex personalibus deducendæ, ibid. num. 106.

Quo tempore, & modo faciendæ est lucrorum computatio ad solutionem decimarum personalium, ibid. n. 107.

Decimarum causæ ad forum spectant Ecclesiasticum, ibid. n. 145.

Super concessis Hispaniarum Regibus etiam inter Ecclesiasticos privativè in Supremis Tribunalibus Regiis cognoscitur, ibid. n. 151.

Delictum est, circa spiritualia absque Ecclesiæ permisso contrahere, lib. 1. c. 5. 22.

In delictis eventus non inspicitur, sed voluntas, ibid. n. 31.

Etia mixti fori quæ dicantur, lib. 2. 10. 36.

Delictum idem toties puniri debet, quoties ex intervallo repetitur, lib. 2. c. 10. n. 84. & 106.

De delictorum numerica distinctione, à n. 84.

Delicta plura simul patrans quando diversis poenis afficiatur, n. 88.

Delicta plura ex intervallo ad eundem finem quando una, vel pluribus poenis coercentur, num. 99. 106.

Delictum non præsumitur, lib. 2. 17. 45.

Delictum idem acrius punitur, si pecunia quam si gratis committatur, lib. 2. 20. 102.

Pro delictis tolerandis pecuniam accipere, nefas est, lib. 21. 9. 118.

Delinquentes in eremo quomodo per iudices, vulgò, de la Hermandad, in Hispania puniuntur, lib. 2. 1. o. 120.

Delinquentibus carceratis subveniendum est, lib. 21. 16. 96.

Delinquens prope Ecclesiam an præsumatur, spe ad eam confugiendi deliquisse? lib. 2. 20. 172.

Demonstratio falsa dispositionem non vitiat, lib. 2. 20. 69.

Denunciator criminis ad se inscribendum non compellitur, lib. 2. c. 9. n. 8.

Depositarius, cui actio depositi remittitur, rem depositam debet restituere, lib. 2. c. 14. nu. 16. Quod limitatur, ibid.

Depositio actionis privilegio non gaudet, qui usuras ex pecunia deposita percipit, lib. 1. 7. 56.

Deus est Dominus absolutus omnis vitæ creatæ, de qua potest liberè disponere, lib. 2. 8. 13.

Contra diffamatorem non datur remedium l. diffamari, C. de ingen. manum, si justa sit ad diffamationem causa, lib. 1. 18. 5.

Diffamator bis est præmonendus antequam eidem silentium perpetuum imponatur, ibid. n. 10.

Auditur etiam si termini lapsi fuerint, modo sententia lata non sit, ibid. n. 11. Tenetur expensas litis adversario solvere, ibid.

De diffamatione saltem summarie constare debet, ut diffamatus admittatur, ibid. num. 12.

Diffidatus quis dicitur, lib. 2. c. 20. n. 110.

Diluvium universale quo anno post Orbis creationem contigit, lib. 1. 12. 5.

Dispositio casus similes continet non per extensionem, sed per comprehensionem, lib. 2. 5. 43. & c. 12. n. 14. ejusd. lib.

Dispositio hominis censetur juris dispositioni conformis, lib. 2. 7. 38. & c. 18. n. 36. ejus lib.

Dives nemo præsumitur, lib. 2. 6. 11.

Dives an præsumatur nunc, qui antea divitiis abundavit, & è contra? remissivè, n. 12.

Dives nullus nascitur, n. 15.

Divitem qui se vel alium dicit, id probaturus est n. 16. fallit si notorie sit dives, n. 17.

Divites in dies propria industria homines fieri solent, n. 19.

Facile ad delinquendum prolabantur, ubi sola pecunia pecuniaria irrogatur, lib. 2. 9. 19.

Gaudet nobilium privilegium, n. 56.

Divitiæ fortunæ impetu obveniunt, & abeunt, lib. 2. 6. 11.

Naturæ contrariæ dicuntur, n. 15.

Sunt qualitas accidentalis, n. 19.

Nobilitant, ibid. n. 56.

Doctor palinodiam canere non compellitur, lib. 1. 11. 30.

Actu legenti competit privilegium, ut in dubio instrumentum pro suo salario confectum prius præsumatur, lib. 1. 16. 37.

Doctor consultus in causa sanguinis an possit in reum absque irregularitatis metu respondere? lib. 2. 20. 111.

Dolosus potest agere, ut deceptus declaret an velit, ut contractus valeat, vel non, lib. 2. 4. 67.

Dolus non in quantitate, sed in facti qualitate consistit, lib. 1. c. 16. n. 85.

Dolus non præsumitur, lib. 1. c. 11. n. 56.

Dolus nullo jure licitus esse potest, lib. 2. 3. 11.

Doli suspitione non caret, qui ultra dimidiam lædit, etsi verè dolus non præsumatur, lib. 2. 4. 24.

Dolus alius ex proposito, & alius re ipsa contingens, numero 59.

Dolo enormissima læsio æquiparatur, & in quo differant, num. 59.

Dolus ex proposito contractum emptionis rescindit, vel annullat, n. 60.

Dolus

I N D E X.

Dolus dans causam contractui qualis sit, & de ejus effectibus, n. 61.

Dolus ad annullandos contractus talis esse debet, ut in virum prudentem cadere possit, n. 63.

Dolus incidens qualis sit, & quos effectus producat, numero 64.

Dolo à tertio adhibito, quæ actio læso detur, n. 65.

Ubi dolus adest incidens, non datur dilectio dolo ad rescindendam venditionem, sed cogitur supplere pretium, num. 68.

Dolus præteritus in generali liberatione non veniet, lib. 2. 14. 28. Limitatur, n. 31.

Dolus futurus remitti non potest, n. 34. 45.

Verus non præsumitur remissus, n. 41.

Quid si nihil dolo adfit? n. 42.

Dolus præsumitur in eo, qui non restituit, quod debet ex administratione, n. 43.

Dolum præteritum tacite, vel expressè remittere licet, num. 44.

Dolus verus futurus num tacite possit remitti? n. 47. 48.

Dolum remittere, & actionem depositi, idem non est, num. 47.

Dolus verus, & præsumptus qualis sit, n. 50.

Dolus non præsumitur, n. 53.

Dominium rei donatæ inter conjuges per traditionem non transfertur, lib. 2. 7. 14.

Ex contractu conditionali per traditionem statim quaeritur, si id domino placuerit, lib. 2. 19. 7.

Ubi ex prima venditione transfertur ipso jure, non est locus l. quoties, C. de rei vendicat, n. 19.

Dominium rei legata à quo tempore legatario quaeratur, lib. 1. 9. 29. & c. 15. n. 67. cum seqq. ejusd. lib.

Dominii probatio difficilis, lib. 1. 14. 19.

Dominium rei donate Ecclesiæ ipsi non acquiritur ante acceptationem, ibid. n. 52.

Dominium cum suo onere transfertur, ibid. n. 61.

Dominium rei legata, etiam ante acceptationem, revocabilitè quaeritur legatario, lib. 1. 15. 73.

Donator potest revocare pactum, quod ad favorem proprii hæredis adjecit donationi, lib. 1. 14. 31.

Nequit revocare pactum in extranei commodum appositum post illius acceptationem, ib. n. 34.

Donans extraneo non præsumitur de futuris liberis cogitare, lib. 1. 19. 14.

Donans immense, cum filios habeat, animus fraudandi illi esse, creditur, ibid. n. 100.

Donator quando de evictione teneatur, lib. 2. c. 19. num. 39.

In dubis pro stipulatore respondetur, ubi pro eo extat verosimilitudo, lib. 2. c. 16. n. 16.

Donatarius secundus in casu l. quoties, C. donat. q. sub mod. nec dominium, nec possessionem, absque traditione consequitur, lib. 1. 14. 10.

Donatarii hæres non privatur donatis, si ignarus alienationi abjecto, ibid. n. 21.

Donatario num liceat, modum adjectum donationi adimplere, postquam illum donator revocaverit? ibid. n. 32.

Donatarius secundus in casu d. l. quoties, commodum ad hæres transmittit, etsi nondum dies, aut conditio extiterit, ibid. num. 35.

Nullam actionem habet, antequam idem acceptet, ibid. n. 37.

Donatario absentem acquiratur actio ex Notarii acceptatione? ibid. n. 42.

Donatarius in foro conscientie tenetur donata restituere, cum donatio ex l. si nuquam, C. de revocand. donat. retractatur, lib. 1. 19. 26.

Faria addit, ad Covar. Tom. I.

Donatarius bonorum omnium an possit à creditoribus donatoris conveniri? lib. 2. c. 26. n. 31.

Non juvatur exceptione excussionis, ibid.

Pro donatione propter nuptias competit tacita hypotheca sine prælatione, lib. 1. 7. 23.

Donatio inter personas conjunctas fraudulenta præsumitur, ibid. num. 63. & c. 16. numero 21. ejusd. lib.

Inter conjuges quamvis contra legem fiat, delictum non continet, ibid. n. 64. Firmatur juramento, n. 65. Præsumitur facta ob affectum conjugalem, num. 67.

Donatio regulariter non præsumitur, ibid. n. 73.

Inter virum, & uxorem cur prohibita, ibid. nu. 74.

Donatio dotis causa non eget insinuatione, ibid. num. 78.

Donatio hodiè usque ad quam quantitatem valeat sine insinuatione, remissivè, lib. 1. 11. 22.

Revocatur, si gravem injuriam verbalem donatarius inferat donatori, ibid. n. 64.

Quando revocetur, quia donatarius actum in judicio exercet adversus donatorem, ibid. n. 66.

Remuneratoria non fit irrita propter ingratiu linem, ibid. num. 67. Nec facta ob causam, ipsa sequuta, n. 68. Nec in tertii detrimentum, n. 69.

Donatio omnium bonorum non comprehendit futura, lib. 1. 13. 42.

Donatio inter vivos quando censetur perfecta, lib. 1. 14. 1. Non est perfecta ante acceptationem, n. 2. Tacita sufficit acceptatio, n. 29.

Postquam acceptata est, eidem modus, aut conditio adjici nequit, ibid. n. 3. Fallit si incontinenti apponatur, n. 4.

Donatio Ecclesiæ facta sub modo, eo non impleto, non revocatur, sed agitur ad implementum, nisi aliud in donatione impressum sit cautum, ibid. num. 15. Modus adjectus creditur ex causa impulsiva favore Ecclesiæ, num. 18.

Cum donatio est revocanda, non sufficit omissio solius Prælati, n. 16.

Donatio facta sub modo ob non implementum revocatur, quando modus fuit causa finalis: Secus si impulsiva, ibid. n. 17. Mora ad revocationem desideratur, n. 20. Purgari potest, ibidem. Fallit in casu, l. i. C. de donat. q. sub modo, n. 21.

Si apponatur in donatione pactio in favorem tertii, potest post acceptationem principalis donatarii revocari, ibid. n. 22.

Donatio ante acceptationem liberè revocatur, ibid. num. 30.

Facta infanti, vel ei, qui in utero est statim, absque acceptatione manet irrevocabilis, ibid. n. 35.

Donatio quibus casibus ante acceptationem revocari non potest, ibidem.

Juramento firmata donatione, an pactum ei in commodum tertii appositum possit ante acceptationem ipsius revocari? ibid. n. 36.

Ex donatione non acceptata nulla oritur obligatio, ibid. n. 38.

Donatio an sit irrevocabilis, acceptante Notario absentis nomine, ibid. numero 40. Revocari nequit etiam si Notarius consentiat, n. 46.

Donatione ante acceptationem utrum de jure Regio possit revocari, ibid. n. 44.

Quid, si Notarius absentis nomine acceptaverit, ante ratihabitionem? ibid. n. 48.

Donationi pactum appositum in favorem tertii potest revocari antequam ab eo acceptetur, quamvis

N n

quamvis